

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10C/172/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814207782
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5814207782.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo v právnej veci žalobkyne: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. L. XXX/XX, D., právne zastúpená: JUDr. Marta Vícenová, advokátka so sídlo Záhorácka 5478/15B, Malacky, proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklad vykonateľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29.10.2014.

II. Súd z a m i e t a návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., 841 04 Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29.10.2014.

III. Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.12.2014 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29.10.2014 a náhrady trov konania. Súčasne žiadala, aby súd rozhodol uznesením o odklade vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 10.07.2012 uzavrela so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 350,- eur. Túto zmluvu nepripravovala spolu so žalovaným po jednotlivých článkoch, zmluva už bola žalovaným vopred naformulovaná a žalobkyňa vôbec nemohla ovplyvniť jej obsah. Žalobkyňa súčasne predpokladala a vychádzala z toho, že žalovaný bude postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi - § 2 písm. u) a § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázala na to, že je jednoznačne spotrebiteľom podľa Občianskeho zákonníka a dopadá na ňu v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana podľa tohto zákona a zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Má za to, že žalovaný porušil jej spotrebiteľské práva najmä tým, že v zmluve použil viaceré neprijateľné podmienky, a to rozhodcovskú doložku, RPMN vo výške až 314,02%, neprimeraný poplatok, absenciu úrokovej sadzby v zmluve a iné skutočnosti, ako úhrada pohľadávky spolu s úrokom z omeškania. Podľa žalobkyne rozhodcovská doložka bráni uplatniť vec na štátnom súde, ak dodávateľ skôr podá žalobu na rozhodcovskom súde, a tým núti spotrebiteľa riešiť vec iba v rozhodcovskom konaní v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Uvedeným bola vystavená rozhodcovskému súdu, ktorý je pre ňu netransparentný a tým, že ho má žalovaný predtlačený v tzv. „rozhodcovskej zmluve“, tak vyvoláva pochybnosti o jeho objektívnosti. Žalobkyňa nemala reálnu

šancu a skutočnú možnosť ovplyvniť obsah tejto zmluvy ani rokovať o tzv. rozhodcovskej zmluve. Na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky rozhodca následne vydal napadnutý rozhodcovský rozsudok. Ďalej uviedla, že rozhodcovská zmluva obsahuje tiež neprijateľnú podmienku vo forme neprimerane vysokej RPMN. Maximálnu možnú RPMN, ktorá sa rovná celkovej odplate za poskytnutý úver stanovuje nariadenie vl. SR č. 238/2008 Z. z.. Je zrejmé, že žalovaným stanovená RPMN v značnom rozsahu prevyšuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN ako aj štvornásobok váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 cit. zákona. Úverová zmluva v tomto rozsahu je neplatná v zmysle § 39 OZ. Zároveň možno konštatovať, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške úroku z úveru, ktorý je dôležitý z hľadiska tak žalovaného - jeho podnikateľskej činnosti, tak i žalobkyne ako spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa jedná o bezúročnú zmluvu. Žalobkyňa poukázala aj na to, že jej bol doručený rozhodcovským súdom návrh žalovaného na začatie rozhodcovského konania a zároveň aj príloha k zmluve o úvere č. 504000020. Jedná sa však o prílohu, ktorú žalobkyňa nikdy od žalovaného neprevzala, nikdy túto prílohu nepodpísala a o tejto prílohe nevedela. Túto prílohu si žalovaný zrejme vyprodukoval k návrhu na začatie rozhodcovského konania. Podpis žalobkyne sa na nej nenachádza a s údajmi v nej uvedenej nebola žalobkyňa nikdy oboznámená. Zmluva o úvere obsahuje len údaj o zaplatení poplatku 346,- eur, ktorý nie je ničím podložený a nie je špecifikovaný. Zo znenia zmluvy o úvere vyplýva, že ide o poplatok, ktorého výška je v zrejmom nepomere k poskytnutiu úveru 350,- eur (takmer 100 %). Žalobkyňa má za to, že podmienka zaplatenia takéhoto poplatku je absolútne neprijateľnou podmienkou a je v rozpore s dobrými mravmi. V závere žalobkyňa popísala spôsob splácania úveru po telefonickej výzve žalovaného, a uviedla, že uhradením predmetných súm považovala úver za splatený. Tvrdenia žalovaného, že ku dňu 07.10.2014 neuhradila ani jednu splátku preto nie sú pravdivé a rozhodcovský rozsudok je preto absolútne nepreskúmateľný. Nie je zrejmé, ako rozhodcovský súd dospel k sumám, na ktoré zaviazal žalobkyňu a neobsahuje riadne zdôvodnenie priznaných súm.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobkyne. Má za to, že súd by sa v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemal zaoberať argumentmi žalobkyne, ktoré sa obmedzujú na jej snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky. Takéto preskúmanie je vzhľadom na právnu úpravu vylúčené, nakoľko žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je ani riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Ak by mal súd v rámci konania o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu preskúmať aj jeho správnosť, právna úprava rozhodcovského konania by stratila zmysel. Poukázal pri tom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. US 335/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo/2675/2007. K rozhodcovskej zmluve žalovaný uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o úvere sa súčasne zmluvné strany dohodli, že pre prípad ak by došlo k sporu vyplývajúceho zo zmluvy, uzatvoria nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný so žalobkyňou dňa 10.07.2012 pristúpili k podpisu samostatnej nevýhradnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je uzavretá platne, v zmysle ust. § 3 a násl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva síce je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, avšak predstavuje samostatný dokument, ktorý je osobitne podpísaný ako žalobkyňou tak aj žalovaným. Žalovaný má za to, že žalobkyňa v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy nemala k jej obsahu žiadne výhrady. S rozhodcovskou zmluvou sa riadne oboznámila, jej ustanoveniam porozumela a túto skutočnosť na znak súhlasu potvrdila vlastnoručným podpisom. Žalobkyňa zároveň vyhlásil, že bola pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch jej uzavretia, k čomu pripojila svoj vlastnoručný podpis. Ďalej uviedol, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, z ktorého dôvodu neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Žalobkyňa nie je spotrebiteľom, pričom rozhodcovská zmluva v čl. II ods. 1 obsahuje ustanovenie, ktoré hovorí o tom, že žalujúca zmluvná strana je oprávnená riešiť všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere buď pred rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom SR. Žalovaný odmieta akékoľvek argumenty žalobkyne, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. V závere spochybnil i dodržanie 30 dňovej lehoty na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku a namietal aj miestnu príslušnosť tunajšieho súdu.

4. Uznesením č. k. 10C/172/2014-41 zo dňa 20.02.2015, právoplatným dňa 08.04.2015 súd zamietol návrh žalovaného na prenesenie miestnej príslušnosti, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, z ktorého dôvodu je miestna príslušnosť založená podľa trvalého bydliska žalobkyne.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.03.2021, na ktoré pojednávanie sa nedostavila žalobkyňa, jej právny zástupca ani žalovaný. Predvolanie na pojednávanie im bolo riadne doručené, pričom žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 08.03.2021 z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil, aby sa konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným súdu 09.03.2021 a rovnako súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalobkyne. Spolu s ospravedlnením doručil súdu aj vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, v ktorom zotrval na doterajších vyjadreniach a podrobne popísal dôvody, pre ktoré je potrebné zrušiť rozhodcovský rozsudok. Má za to, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX . je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a to predovšetkým úrokovú sadzbu, RPMN a priemernú RPMN a iné, pre ktoré sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poplatok vo výške 576,- eur predstavuje navýšenie úveru o 96%, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a takého dojednanie je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné. Žalobkyňa považuje za neplatnú i rozhodcovskú zmluvu a to podľa § 53 ods. 1, ods. 4 písm. r), ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2 a § 39 OZ ako aj rozhodcovskú doložku.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 10.07.2012 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako spotrebiteľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť spolu so zvýšeným poplatkom vo výške 346,- eur. Celkovo tak mala žalobkyňa zaplatiť sumu 696,- eur v 12 mesačných splátkach po 58,- eur počnúc dňom 14.08.2012. Výška RPMN bola stanovená na 314,02 %. Súčasne žalobkyňa prehlásila, že finančné prostriedky sú poskytnuté na iný účel. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru.

8. Na osobitnej listine - predtlačenom formulári, toho istého dňa, t.j. 10.07.2012 bola uzavretá „Rozhodcovská zmluva podľa § 3 zákona 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom podľa článku II tejto rozhodcovskej zmluvy bolo dohodnuté, že všetky spory, ktoré vzniknú z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenu zmluvu budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku žiadať o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, ktorý preskúma iný rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu. Zároveň v článku I tejto rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že rozhodcovským súdom sa na účely zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761. A podľa písm. b) tohto článku bolo dohodnuté, že spory budú riešené pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa OSP (účinného do 30.06.2016). V článku II. je ďalej uvedené, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akékoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov založených uzavretou zmluvou (t.j. v bode 1 tohto článku II) na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovská zmluva dáva na výber z dvoch alternatív riešenia sporov, ale nie v prípade, ak rozhodcovské konanie vyvolá žalovaný, musí sa žalobkyňa rozhodcovskému konaniu podrobiť.

9. Z pripojeného rozhodcovského spisu Slovenskej arbitrážnej a.s., Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 35 922 761 súd zistil, že rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (aktuálne Slovenská arbitrážna a.s.) zo dňa 29.10.2014 pod sp. zn. SR 08729/14 bol žalobkyňi doručený dňa 21.11.2014, pričom žalobkyňa podala žalobu na súd o zrušenie tohto rozsudku 19.12.2014, teda v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Ďalej súd zistil, že pred doručeným rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňi dňa 13.10.2014 doručená výzva na žalobnú, ku ktorej sa žalobkyňa písomne nevyjadřila. V predmetnom rozhodcovskom spise sa okrem rozhodcovskej zmluvy nachádzala aj príloha k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX a všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

10. Z potvrdení o vykonaní obratu z účtu žalobkyne vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s. súd zistil, že táto zaplatila na účet žalovaného spolu 384,- eur za mesiace 05-08/2013, 11/2013 a 01/2014.

11. Podľa § 40 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní - ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z. (účinného v čase podania žaloby), účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

(2) Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

12. Podľa § 40 ods. 1 zákon č. 244/2002 Z. z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

13. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak

dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 52 ods.5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 10.07.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorá je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a na ktorú sa vychádzajú z ustanovenia § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. vzťahuje zákon účinný v čase jej uzavretia - t.j. režim zákon č. 244/2002 Z. z.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobkyňi v sume 350,- eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach po 58,- eur. Termín prvej splátky bol dňa 14.08.2012 a žalobkyňa sa zaviazala spolu zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 346,- eur, spolu teda sumu 696,- eur pri RPMN 314,02 %.

20. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov - ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z..

21. Podľa vyššie konštatovaného znenia koncipovaná rozhodcovská zmluva zo dňa 10.07.2012, z ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť spor účastníkov podľa názoru súdu znemožňuje voľbu spotrebiteľa - v tomto konaní žalobkyne dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným/ štátnym súdom, ak podá žalobu dodávateľ - v tomto konaní žalovaný. Ak aj rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu. Voľba rozhodcovského súdu bola len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Rozhodcovskú zmluvu je treba preto vykladať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ, ktorá je v zmysle ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatným právnym úkonom. Na rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku je potrebné aplikovať § 53 ods. 5 OZ, z ktorého vyplýva, že rozhodcovská doložka, resp. zmluva ako neprijateľná podmienka je neplatná, a preto na základe takejto rozhodcovskej zmluvy (doložky) rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania a vydať predmetný rozsudok. Už samotná táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

22. Okrem toho z obsahu rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že túto rozhodcovskú zmluvu si žalobkyňa ako spotrebiteľ osobitne nevyjedнала, bola žalovaným ako veriteľom vopred pripravená a dlžník ju nemal možnosť ako zmeniť alebo ovplyvniť jej obsah (mohol zmluvu len ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam). Len veľmi ťažko pritom možno predpokladať, že si dlžník bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie. Preto súd vzhľadom na uvedené dôvody posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je rozhodcovský rozsudok, teda vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky - neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy.

23. Je tiež treba uviesť, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, keďže žalobkyňa mala v súvislosti so spotrebiteľskom úvere zaplatiť 696,- eur, čo je 96 % navýšenie. Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky) zaväzuje žalobkyňu na zaplatenie nesplateného poplatku 201,28 eur, ktorý v uzavretej zmluve uvedený nie je. Okrem toho Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú dopadá režim ustanovení zákona č. XXX/XXXX v znení v čase uzavretia zmluvy neobsahuje ani všetky náležitosti stanovená v § 9 ods. 1, konkrétne pod písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny. Táto zmluva vôbec neobsahuje termíny splátok, len termín prvej splátky dňa 14.08.2012, a preto sa takáto zmluva s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. Ak preto rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na zaplatenie úroku z omeškania, úroku a iných poplatkov vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí - § 45 ods. 1 písm. l/ a teda rozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa - § 45 ods. 1 písm. i/ zákona č. 335/2014 Z. z. a toto malo vplyv na výsledok rozhodcovského sporu. V Zmluve absentuje aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd sa stotožňuje aj s vyjadreniami žalobkyne, ktoré sa týkajú neprimerane vysokej RPMN, nakoľko výška RPMN 314,02 % je vzhľadom na poskytnutie peňažných prostriedkov 350,- eur, ktoré mala žalobkyňa vrátiť v 12 mesačných splátkach, v hrubom nepomere so zákonnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. V súhrne takéto rozhodcovské konanie je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktorým žalobkyňa nepochybne s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 4 OZ, je. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a rozhodcovský rozsudok zrušil.

24. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 29.10.2014, sp. zn. SR 08729/14, súd návrh žalobkyne v tejto časti zamietol. Z ustanovenia § 243d ods. 1 EP zavedeného zákonom č. 335/2014 Z. z. účinného od 01.01.2015 vyplýva, že pokiaľ na podklade rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských veciach vydaného do 31.12.2014 nebolo začaté exekučné konanie do 3 mesiacov od účinnosti tohto ustanovenia zákona, nemôže súd udeliť na jeho podklade poverenie na vykonanie exekúcie a rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Lustráciou v registri súdu bolo zistené, pričom uvedené netvrdila ani žalobkyňa, že proti žalobkyňi ako povinnej sa nevedie žiadne exekučné konanie v prospech žalovaného ako oprávneného na podklade vydaného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 29.10.2014, sp. zn. SR 08729/14. Ku dňu rozhodnutia súdu zároveň uplynula 3 mesačná lehota na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Uplynutie trojmesačnej lehoty bráni v následnej vymáhateľnosti a spôsobuje zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi účastníkmi rozhodcovského konania. Vzhľadom na uvedené, ako aj na to, že súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok, nie je dôvod na to, aby súd vyhovel žiadosti žalobkyne a rozhodol o odklade vykonateľnosti rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08729/14.

25. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd pri rozhodovaní o trovách konania nebral do úvahy zamietnutie návrhu na odklad vykonateľnosti, nakoľko tento návrh sa netýkal merita veci, v ktorom bola žalobkyňa plne úspešná. Súd žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel, a preto priznal žalobkyňi voči neúspešnému žalovanému právo na plnú náhradu trov konania, pričom o jej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.